

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul avocatul Miroslav Șendrea în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Cazacenco Ion XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 23.02.2017 - 23.05.2017;

instanța de apel: 12.06.2017 - 16.01.2018;

instanța de recurs: 03.04.2018 - 22.05.2018.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 mai 2017, Ion Cazacenco a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale - 16 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Ion Cazacenco, la 14.09.2016, aproximativ ora 03:44, conducând automobilul de model „Mercedes Vito” cu n/î XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, nesupunându-se cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție, ofițerului de patrulare a companiei Centru, Igor Ursu, și ofițerului de patrulare Ștefan Ionița, în componența echipei mobile 9711, de a stopa automobilul pentru deplasare neadecvată, dându-și seama de acțiunile sale ilegale, continua deplasarea, frânând brusc și ulterior mărinde viteza, creând astfel intenționat situații de accident, încerca să tamponeze automobilul colaboratorilor de poliție, efectuând mișcări haotice de deplasare în scopul accidentării colaboratorilor de poliție. În continuare, în timpul urmăririi mijlocului de transport, Ion Cazacenco intenționat a virat în partea dreaptă, în rezultat fiind

deteriorată bara de protecție din spate din partea stângă a automobilului de serviciu de model „Skoda Rapid” a ofițerilor de patrulare al echipajului mobil MAI 9736, care au intervenit la solicitare în stoparea automobilului, accelerând mai departe pe traseu.

Ulterior, continuând acțiunile sale ilegale, deplasându-se pe traseul R 6, km.3, amplasat pe teritoriul or. Durdlești, mun. Chișinău, nesupunându-se cerințelor legale repetate de a stopa automobilul, accelerând viteza, urmărind scopul aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, intenționat, efectuând manevre de deplasare l-a tamponat pe picior cu roata automobilului pe ofițerul de patrulare Ștefan Ionița, în timp ce acesta dorea să se apropie de automobil în vederea stopării acțiunilor ilegale ale acestuia și a-l imobiliza, fiindu-i cauzate astfel leziuni corporale și suferințe fizice.

2.1. În ședința de judecată inculpatul Ion Cazacenco a depus cerere în scris în care a indicat că, recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță pronunțând o nouă decizie prin care, lui Ion Cazacenco recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că, pedeapsa aplicată de către prima instanță este una prea blândă, or, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a apreciat comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii imputate, nici personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost judecat prin sentința Judecătoriei Briceni din 14.08.2007 condamnat în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal și prin sentința Judecătoriei Buiucani din 28.02.2017 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ceea ce îl caracterizează drept o persoană predispusă să săvârșască și alte infracțiuni, inclusiv și de acest gen, prin urmare pedeapsa aplicată acestuia este individualizată contrar prevederilor legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința în partea individualizării pedepsei penale și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Ion Cazacenco recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Inculpatul și-a recunoscut vina, astfel cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Mai mult, vinovăția acestuia se mai confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: *proces-verbal de consemnare a faptelor constatate din 14 septembrie 2016 (f.d. 8); înștiințare din 14.09.2016, prin care s-a solicitat 902 pe traseul Chișinău-Leușeni, R-6, km. 3 (f.d. 9); proces-verbal de cercetare la fața locului din 14.09.2016 (f.d. 10-11); schița traseului comiterii infracțiunii (f.d. 12); proces-verbal nr. 7675 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 14.09.2016 (f.d. 19); plângerea depusă de Nicolai Duminica (f.d. 22-23); plângerea depusă de Gheorghe Sîrbu (f.d. 25-26); plângerea depusă de Igor Ursu (f.d. 28-30); plângerea depusă de Ștefan Ionița (f.d. 33); proces-verbal de audiere a martorului Nicolai Duminica din 21.09.2016 (f.d. 34); proces-verbal de audiere a martorului Gheorghe Sîrbu din 22.09.2016 (f.d. 35-36); proces-verbal de audiere a părții vătămate Ștefan Ionița din 05.10.2016 (f.d. 44); proces-verbal de audiere a martorului Igor Ursu din 18.10.2016 (f.d. 45); proces-verbal de ridicare din 18.10.2016 (f.d. 47-48); proces-verbal de examinare a obiectului din 18.10.2016 (f.d. 49); raport de constatare medico-legală nr. 2972/D din 31.10.2016 (f.d. 53); raport de expertiză medico-legală nr. 33642/D din 25.11.2016 (f.d. 57-58).*

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Ion Cazacenco în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de o persoană cu funcție de răspundere, precum și împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.*

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a indicat că, instanța de fond eronat a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, cu stabilirea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de amendă, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținându-se cont de mărimea pedepsei prevăzute de sancțiunea articolului 349 alin. (1¹) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii, or, inculpatul nu este la prima abatere de la lege.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea ușoară și nu își va atinge scopul.

Instanța de apel a indicat că, la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, ține cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Ion Cazacenco, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului. Conform prevederilor art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de inculpat se califică ca infracțiune mai puțin gravă. Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. La individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de faptul că, inculpatul Ion Cazacenco a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, împotriva reprezentanților justiției, de pericolul social al infracțiunii săvârșite, de aspectele săvârșirii infracțiunii, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, personalitatea celui vinovat, care anterior a fost judecat, antecedentele penale fiind stinse, la locul de trai se caracterizează pozitiv. La stabilirea pedepsei se constată prezența circumstanței atenuante în temeiul art. 76 Cod penal - căința sinceră și prezența circumstanței agravante în temeiul art. 77 Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică.

Subsecvent, instanța de apel a conchis ca incorectă stabilirea de către instanța de fond a circumstanței atenuante recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În cadrul examinării acestei cauze penale, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatul Ion Cazacenco să nu execute pedeapsa privativă de liberate, cu atât mai mult că inculpatul anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Briceni din 14.08.2007 în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal și prin sentința Judecătoriei Buiucani din 28.02.2017 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ce îl caracterizează ca o persoană predispusă spre comiterea de alte infracțiuni, inclusiv și de acest gen, și deși prin sentințele anterioare i-a fost stabilită pedeapsa din categoria celor mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu a fost atins scopul principal

și anume, ca sancțiunea penală să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv - educativ, ulterior inculpatul săvârșind o altă infracțiune.

Din aceste considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, anterior fiind judecat, are antecedentele penale stinse, se caracterizează pozitiv, a comis o infracțiune contra reprezentanților justiției, instanța de apel a conchis că, inculpatul nu se află pe calea corijării și dorinței de a se reintegra în societate, fiind persoană predispusă spre comiterea de noi infracțiuni, nu conștientizat gravitatea celor comise, eschivându-se de la prezența în fața instanței de apel, fiind anunțat în căutare, de prezența unei circumstanțe atenuate și unei circumstanțe agravante, precum săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, instanța de apel consideră că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat cu izolarea inculpatului de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoarea pe un termen de 1 an.

Totodată, instanța de apel a menționat că deși, inculpatul Ion Cazacenco a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în privința acestuia fiind examinată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, instanța nu a apreciat corect gradul pericolului ce-l prezintă pentru societate această infracțiune, circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului și rolul activ al acestuia la comiterea infracțiunii și în consecință a aplicat față de acesta o pedeapsă neechitabilă, sub aspectul individualizării pedepselor.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Miroslav Șendrea în numele inculpatului în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului, avocatul susține că, hotărârea instanței de apel reproduce conținutul cererii de apel declarat de către procuror, fără a da o apreciere corespunzătoare situației de fapt și de drept.

Mai mult, recurentul menționează că, instanța de apel la individualizarea pedepsei penale eronat nu a luat în calcul că, sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat inculpatul, pe lângă pedeapsa închisorii prevede și alte pedepse non privative de libertate ca, amenda, munca neremunerată în folosul comunității, astfel, instanța de apel a aplicat neîntemeiat pedeapsa mai aspră fără a indica circumstanțele în care pedeapsa mai blândă nu își va atinge scopul.

Totodată, avocatul indică că, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 28.02.2017, inculpatul a fost condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, dar care se referă de fapt la același

eveniment din 14.09.2016, însă inculpatul a fost tras la răspundere penală într-un proces separat.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Pentru a statua asupra acestei soluții, instanța de recurs a rezultat din următoarele circumstanțe de drept și de fapt.

Într-un prim aspect, se relevă că rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de către titularul acestuia.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile stipulate în art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, când eroarea de drept comisă poate fi corectată de la această etapă a procedurilor, fără a-i fi agravată situația inculpatului.

Recurentul își întemeiază recursul potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către avocatul Miroslav Șendrea în numele inculpatului, se constată că acesta invocă critici similare celor disputate și la etapa judecării cauzei în apel, pledând pentru menținerea sentinței prin care inculpatul fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit susține că, recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt și de drept stabilite de către instanța de apel, astfel, instanța de recurs nu se va expune în această parte.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația

inculpatului. Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, *judicarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În corespundere cu art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală.

În corespundere cu prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de instanța de apel.

Astfel, potrivit descrierii deciziei contestate, instanța de apel și-a fondat soluția de înăsprire a pedepsei aplicate inculpatului pe circumstanțe neimputate ultimului prin rechizitoriu, în care este specificat că „*circumstanțe agravante, prevăzute la art. 77 Cod penal nu au fost stabilite*”, însă instanța de apel la individualizarea pedepsei a indicat ca circumstanță agravantă „*săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică*” (pct. 4.1. din decizie). Or, în asemenea circumstanțe, instanța de apel, neîntemeiat a depășit limitele învinuirii și a principiului contradictorialității în procesul penal.

Prin urmare Colegiul penal lărgit va casa decizia instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, și în această parte va emite o nouă hotărâre.

Colegiul penal lărgit atestă că, conform prevederilor art. 61, 75 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale și corectarea acestuia. Persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Speciale și Generale ale Codului penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, Colegiul penal lărgit indică că, inculpatul în ședința de judecată a depus o cerere în scris prin care a recunoscut fapta imputată prin rechizitoriu și a solicitat cauza să fie examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în aceste circumstanțe pedeapsa pentru infracțiunea incriminată se reduce cu o treime din pedeapsa maximă prevăzută pentru această infracțiune.

În circumstanțele enunțate mai sus, instanța de recurs numește lui Ion Cazacenco recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, în limitele sancțiunii prevăzute normei respective care prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Colegiul penal reține că, conform art. 16 alin. (4) Cod penal, inculpatul a comis o faptă mai puțin gravă, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, imputată inculpatului prevede o pedeapsă maximă cu închisoarea pe un termen de până la 3 inclusiv.

Astfel, conform prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal lărgit susține că, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit menționează că, inculpatul nu se află la prima abatere, prin sentințele anterioare acestuia i-au fost aplicate pedepse din categoria celor mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (sentința Judecătorei Briceni din 14.08.2007), mai mult, acesta la 14.09.2016 a comis două infracțiuni și anume comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și art. 264¹ alin. (1) Cod penal, iar la 28.02.2017, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, l-a condamnat pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și i-a numit o pedeapsă sub formă de amendă, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Totodată, la individualizarea pedepsei Colegiul penal lărgit ține cont de faptul că, inculpatul Ion Cazacenco a comis o infracțiune împotriva reprezentanților justiției, de pericolul social al infracțiunii săvârșite, de aspectele săvârșirii infracțiunii, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea,

personalitatea celui vinovat, care anterior a fost judecat, antecedentele penale fiind stinse, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Astfel, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În concluzie Colegiu penal lărgit susține că, scopul pedepsei penale va fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, or, în speța dată se demonstrează cert că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar, declarat de către avocatul Miroslav Șendrea în numele inculpatului, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Ion Cazacenco, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această privință, după cum urmează:

Lui Cazacenco Ion XXXXX recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1^a) Cod penal, de stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului de calculat din data reținerii.

În rest se mențin dispozițiile hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **19 iunie 2018**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu